

GLAMUZINA&GROŠETA

ODVJETNIČKO DRUŠTVO . LAW FIRM

Zagreb, 03.10.2024.

Broj • No: 641/AG

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
31000 OSIJEK

Na broj: St-225/2024

Pravna stvar:

STEČAJNI DUŽNIK: ANCHOR AM d.o.o. – u stečaju, Kapucinska ulica 31, Osijek, OIB 20080494958, zastupan po stečajnom upravitelju Mladenu Belji

STEČAJNI VJEROVNIK: HUBER & ELMWOOD d.o.o., Zrinjevac 6, Osijek, OIB 83527988391, zastupan po odvjetniku Anti Glamuzini iz Odvjetničkog društva Glamuzina & Grošeta d.o.o., Trg žrtava fašizma 5, Zagreb

ŽALBA

stečajnog vjerovnika
protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku
posl. br. St-225/24 od dana 25.9.2024.
godine
prilog: isprave

1. Dana 25.9.2024. godine Naslovni je sud kao stečajni sud donio sljedeće rješenje:

„Odbacuju se tražbine vjerovnika:

- HUBER & ELMWOOD d.o.o., OIB 83527988391, Zrinjevac 6, Osijek u iznosu od 2.300.872,94 eura;
- BALKIĆ VIDMANN JELENA, OIB 77784075704, Osijek, Vijenac lipa 25 u iznosu od 751.942,53 eura;
- ZORAN BALKIĆ, OIB 78295747934, Županijska ulica 41, Osijek u iznosu od 15.800.000,00 eura.

Citirano rješenje je objavljeno na mrežnoj stranici e-oglasna ploča za stečajnog dužnika pod posl. br. St-225/24 dana 25.9.2024. godine.

2. Protiv dijela citiranog rješenja koje se odnosi na odbačaj tražbine stečajnog vjerovnika HUBER & ELMWOOD d.o.o., OIB 83527988391, Zrinjevac 6, Osijek (u daljnjem tekstu: Stečajni vjerovnik) u iznosu od 2.300.872,94 eura, Stečajni vjerovnik u zakonom propisanom roku, sukladno odredbi članka 12. st. 3. Stečajnog zakona, ulaže žalbu i to:

- zbog apsolutno bitne povrede postupovnih odredaba iz odredbe članka 354. st. 2. ZPP, odnosno 381. ZPP, a pozivom na odredbu članka 10. SZ;
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;

Odvjetničko društvo Glamuzina & Grošeta d.o.o.

Trg žrtava fašizma 5, HR-10000 Zagreb . T: +385 1 3909 530 . F: +385 1 3909 539 . E: info@odgg.hr . OIB 69402757072 . MB 2163403

IBAN HR2424840081103957014 Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb . Trgovački sud u Zagrebu MBS 080589537

Temeljni kapital 2.680.000,00 kn uplaćen u cjelosti . Članovi uprave Ante Glamuzina, direktor i Josip Grošeta, direktor

- zbog pogrešne primjene materijalnog prava (Stečajnog zakona u svezi s odredbama Zakona o trgovačkim društvima).

3. *Bitne povrede postupovnih odredaba iz članka 354. st. 2. t. 11. odnosno 381. ZPP u svezi s čl. 10. SZ*

3.1. *Izreka pobijanog rješenja je nerazumljiva.*

- (i) Sud nije ovlašten „odbaciti“ tražbinu; sud je ovlašten odbaciti prijavu tražbine, pa je samim time sud izrekom pobijanog rješenja odlučio o nečemu o čemu nije nadležan odlučivati, a izreka je nerazumljiva.
- (ii) Sud nije ovlašten odbaciti prijavu tražbine zato što je stečajni upravitelj kvalificira kao tražbinu nižeg isplatnog reda. Sud je ovlašten odbaciti prijavu tražbine samo u slučaju iz odredbe članka 257. st. 7. Stečajnog zakona, odnosno onda kada je prijava tražbine podnesena nakon isteka roka za prijavljivanje.

Pobijanim rješenjem tražbina nije odbačena iz tog razloga.

3.2. *Pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama*

- (i) Iz obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo je da je odlučna činjenica pitanje da li se „*odbačena tražbina*“ treba klasificirati kao tražbina višeg isplatnog reda ili nižeg isplatnog reda – zajam koji nadomješta kapital (čl. 139. st. 1. t. 5. SZ, u svezi s odredbom članka 408. ZTD).

Odredbom članka 408. Zakona o trgovačkim društvima reguliran je institut zajma koji nadomješta kapital. Da bi neki zajam bio zajam koji nadomješta kapital potrebno je kumulativno ispuniti slijedeće uvjete:

- da ga društvu daje njegov član, umjesto da mu pribavi vlastiti kapital;
- da je u vrijeme kada ga daje društvo u krizi.

Iz pobijanog rješenja (točka 11 i točka 13) proizlazi da je pobijano rješenje doneseno zato što je Stečajni vjerovnik bio član stečajnog dužnika. I to je sve.

Nedostaje obrazloženje u odnosu na drugi uvjet koji se kumulativno mora ostvariti sukladno odredbi članka 408. ZTD – da je zajam društvu dan u vrijeme kada je društvo bilo u krizi.

Zbog toga se pobijano rješenje ne može ispitati.

- (ii) Sud nije ovlašten „odbaciti tražbinu“ koju je stečajni vjerovnik prijavio kao tražbinu višeg isplatnog reda, već ju je stečajni upravitelj dužan ispitati na ispitnom ročištu, te iznijeti razloge zbog kojih određenu tražbinu smatra osnovanom odnosno zašto je osporava (iz bilo kojeg razloga, pa i onog predviđenog odredbom članka 408. ZTD). Upravo zato postoji institut osporavanja tražbina, te bi se tražbina Stečajnog vjerovnika, obzirom na sadržaj podneska stečajnog upravitelja od dana 4.9.2024. godine trebala tretirati kao osporena tražbina i kao takva biti predmetom posebnog parničnog postupka u kojem bi se utvrđivale činjenice odlučne za klasifikaciju predmetne tražbine kao tražbine određenog isplatnog reda (odnosno, da li u

konkretnom slučaju postoje ili ne postoje sve pretpostavke propisane odredbom čl. 408. ZTD-a).

Kako je već navedeno pod točkom 3.1. ove žalbe, sud je ovlašten odbaciti samo onu prijavu tražbine koja je podnesena nakon isteka roka, sukladno odredbi članka 257. st. 7. SZ.

Stečajni vjerovnik nije prijavio svoju tražbinu kao tražbinu nižeg isplatnog reda, nego kao tražbinu višeg isplatnog reda. Dakle, ako ukoliko je stečajni upravitelj smatrao da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda, trebao je zbog toga osporiti tražbinu i obrazložiti zašto smatra da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda – zajmu koji nadomješta kapital.

Jedino što je stečajni upravitelj u odnosu na ovu tražbinu u svom izvješću naveo svodi se na slijedeće:

„Napomena: Za tražbine pristigle i evidentirane pod rednim brojem 14., 16. i 20. stečajni upravitelj je mišljenja kako se radi o tražbini nižeg isplatnog reda koju bi sud rješenjem trebao odbaciti te ukazuje na odredbu članka 139. Stečajnog zakona i članak 408. Zakona o trgovačkim društvima“

DOKAZ: Izvješće stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima od 4.9.2024. godine – str. 24 – **prilog 1**

Dakle, stečajni upravitelj je *takvog mišljenja*. Što je stečajnog upravitelja navelo da stekne takvo mišljenje, stečajni upravitelj nije naveo.

Budući nije održano ispitno ročište, stečajni upravitelj nije dao nikakvo dodatno obrazloženje zbog čega je *takvog mišljenja*.

Dodatno, ni stečajni upravitelj niti stečajni sud ni na koji način se nisu očitovali na navode iz podnesaka Stečajnog dužnika od dana 15.9.2024. godine i 23.9.2024. godine, iako je u ovim podnescima Stečajni dužnik obrazložio zbog čega smatra da se njegova tražbina ne može tretirati kao zajam koji nadomješta kapital, dostavio dokaze za svoje tvrdnje i po potrebi predložio izvođenje drugih dokaza kojima bi učinio izvjesnima svoje tvrdnje da njegova prijavljena tražbina nije zajam kojim se nadomješta kapital.

DOKAZ: uvid u stečajni spis
podnesak Stečajnog dužnika sa svim priložima od dana 15.9.2024. godine (prilozi 1 – 14) s potvrdom predaje sudu – **prilog 2**
podnesak stečajnog dužnika sa svim priložima od dana 23.9.2024. godine (prilog 1 i 2) s potvrdom predaje sudu – **prilog 3**

(iii) Stečajni vjerovnik u praksi ne mora dokazivati da njegova tražbina nije tražbina koja se tretira kao zajam koji nadomješta kapital. Međutim, ukoliko ima saznanja da bi stečajni upravitelj ili netko treći njegovu tražbinu kvalificirao kao zajam kojim se nadomješta kapital, stečajni vjerovnik je ovlašten prije ispitivanja tražbine, odnosno prije ispitnog ročišta, dokazivati da njegova tražbina ne predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital (čl. 408. ZTD). U tom smislu i doc. dr. sc. Jelena Čuveljak:

„Ipak, kod prijave tražbina članova društva na ime danog zajma uvijek je potreban oprez, jer je moguće da je ipak riječ o zajmu koji je dan dok društvo nije bilo u krizi i koji (zajam) ne ispunjava sve uvjete da bi se moglo smatrati da je riječ o zajmu kojim se nadomješta kapital. No, kod prijave tražbine sam član društva morao bi detaljno obrazložiti zašto smatra da njegov zajam ne ispunjava sve zakonom tražene uvjete da bi se smatralo da je to zajam kojim se nadomješta kapital. Ako bi član društva mogao dokazati da nisu ispunjeni svi uvjeti, onda bi mogao tražiti da se takva tražbina smatra tražbinom vjerovnika drugoga višeg isplatnog reda. Naime, u praksi vjerovnici, u pravilu, ne moraju dokazivati u koji isplatni red ulazi njihova tražbina kod prijave u stečajnom postupku, ali u ovom slučaju postoji iznimka jer će se, u načelu, svi zajmovi koje daju članovi društva smatrati zajmom kojim je nadomješten kapital, osim ako član društva dokaže drukčije.“

DOKAZ: doc. dr. sc. Jelena Čuveljak, Zajam koji nadomješta kapital, UDK 347.7, RRIF, Ožujak 2024. – prilog 1 uz podnesak Stečajnog vjerovnika od dana 15.9.2024. godine (prilog 2 ovoj žalbi)

Budući je Stečajni vjerovnik iz Izvješća stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima od dana 4.9.2024. godine te podneska stečajnog upravitelja od istog dana, čiji je sastavni dio prilog 0.2 „*Tablica prijavljenih tražbina (čl. 259. st. 1. SZ) – dopuna za ročište 19.9.2024. godine*“, uočio da bi stečajni upravitelj njegovu tražbinu mogao tretirati kao zajam kojim se nadomješta kapital, Stečajni vjerovnik je podnescima od dana 15.9.2024. godine i 23.9.2024. godine predložio dokaze iz kojih proizlazi suprotno; štoviše, Stečajni vjerovnik je stečajnom upravitelju podneskom od 23.9.2024. godine dostavio i dodatnu dokumentaciju, te predložio izvođenje dokaza vještačenjem određenih okolnosti koje ukazuju da njegovo potraživanje nije zajam kojim se nadomješta kapital, uz obvezu da sam Stečajni vjerovnik plati trošak takvog vještačenja.

Neovisno o tome, sud je u točki 12 obrazloženja pobijanog rješenja naveo slijedeće:

„12. Prilikom donošenja odluke sud nije cijenio prigovore stečajnog vjerovnika HUBER & ELMWOOD d.o.o. na prijedlog stečajnog upravitelja za odbačaj njegove tražbine, jer sud u stečajnom postupku ne odlučuje o osnovanosti prijavljene tražbine, već nakon ispitnog ročišta donosi rješenje o utvrđenim tražbinama I. i II. isplatnog reda, a za osporene tražbine vjerovnika odnosno stečajnog upravitelja upućuje na pokretanje parnice, sukladno odredbi 265. stav 1. SZ-a.“

Ako je stečajni vjerovnik ovlašten dokazivati da njegova tražbina nije zajam koji nadomješta kapital (arg. doc. dr. sc. Jelena Čuveljak), tada znači da se takvi njegovi dokazi moraju uzeti u obzir prilikom odlučivanja o tome da li prijavljena tražbina može biti klasificirana kao zajam koji nadomješta kapital ili ne, te se odluka o tome treba obrazložiti.

Stečajni upravitelj se o navodima i dokazima Stečajnog vjerovnika nije očitovao, a stečajni sudac je u pobijanom rješenju naveo kako sud u stečajnom postupku ne odlučuje o osnovanosti prijavljene tražbine.

Zbog svih navedenih razloga, rješenje Naslovnog suda od dana 25.9.2024. godine u pobijanom je dijelu nerazumljivo, manjkavo i nema razloga o odlučnim činjenicama, zbog čega se ne može ispitati.

4. *Pogrešna primjena materijalnog prava*

U obrazloženju pobijanog rješenja sud pod točkom 12. navodi slijedeće:

„Prilikom donošenja odluke sud nije cijenio prigovore stečajnog vjerovnika HUBER & ELMWOOD d.o.o. na prijedlog stečajnog upravitelja za odbačaj njegove tražbine, jer sud u stečajnom postupku ne odlučuje o osnovanosti prijavljene tražbine, već nakon ispitnog ročišta donosi rješenje o utvrđenim tražbinama I. i II. isplatnog reda, a za osporene tražbine vjerovnika odnosno stečajnog upravitelja upućuje na pokretanje parnice, sukladno odredbi 265. stav 1. SZ-a.“

Nije sporno da prvostupanjski sud pobijanim rješenjem nije odlučivao o osnovanosti prijavljene tražbine Stečajnog vjerovnika (jer za to nije niti ovlašten), ali je nesumnjivo odlučivao odnosno cijenio karakteristike prijavljene tražbine, jer je (nepravilno) utvrdio da prijavljena tražbina Stečajnog vjerovnika predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital u smislu odredbe čl. 408. ZTD-a i time je klasificirao kao tražbinu nižeg isplatnog reda.

Međutim, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je prvostupanjski sud tražbinu Stečajnog vjerovnika ocijenio isključivo temeljem sugestije, odnosno mišljenja stečajnog upravitelja da se u predmetnom slučaju radi o tražbini kojom se nadomješta kapital, jer je Stečajni vjerovnik član stečajnog dužnika. Pri tome prvostupanjski sud, kako i navodi u svojem obrazloženju, u cijelosti zanemaruje navode i dokaze Stečajnog vjerovnika (podnesci od 15.9.2024. i 23.9.2024. godine) koji se odnose na odlučne okolnosti što ih je stečajni sud u predmetnom slučaju morao utvrditi da bi uopće mogao cijeniti odnosno klasificirati prijavljenu tražbinu vjerovnika kao tražbinu II. ili III. isplatnog reda.

Iz navedenog proizlazi da prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije pravilno primijenio odredbu čl. 408. ZTD-a, obzirom da predmetnom odredbom nije propisano da se svaki zajam kojeg član društva pozajmi društvu tretira kao zajam kojim se nadomješta kapital, a kako to očito pogrešno tumači prvostupanjski sud.

Upravo je Stečajni vjerovnik svojim navodima iz podnesaka od 15.9.2024. godine odnosno 23.9.2024. godine (koje prvostupanjski sud odbija cijeniti) opširno obrazložio (i svoje tvrdnje potkrijepio dokazima) zašto njegova prijavljena tražbina ne predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital odnosno zašto se ne može smatrati da su predmetni zajmovi (koji čine prijavljenu tražbinu vjerovnika) dani u trenutku kada je stečajni dužnik bio u krizi.

DOKAZ: podnesci Stečajnog vjerovnika od dana 15.9.2024 i dana 23.9.2024. – **prilog 2 i 3;**

5. *Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje*

Ni stečajni upravitelj niti prvostupanjski sud nisu utvrđivali činjenično stanje koje je bitno za ocjenu da li se tražbina Stečajnog vjerovnika može smatrati zajmom kojim se nadomješta kapital iz odredbe članka 408. ZTD.

Ova tvrdnja nije dvojbena – stečajni sud je u obrazloženju pobijanog rješenja naveo da nije cijenio prigovore Stečajnog vjerovnika, a stečajni upravitelj se nije očitovao na prijedloge i dokaze Stečajnog vjerovnika o drugom od dva uvjeta koji se kumulativno moraju ispuniti da bi se određeni zajam člana društva učinjen u korist društva smatrao zajmom koji nadomješta kapital.

Nije utvrđeno postojanje drugog konstitutivnog elementa zajma kojim se nadomješta kapital – da je društvo bilo u krizi u trenutku kada je zajam dan.

Stečajni upravitelj i stečajni sud, kao trenutno jedina tijela stečajnog postupka, potpuno su zanemarili sve navode, dokaze i dokazne prijedloge iz podnesaka Stečajnog dužnika od 15.9.2024. godine i 23.9.2024. godine (prilog 2 i 3 ove žalbe).

6. Zaključno

Iz svega navedenog, nesporno proizlazi da je rješenje Naslovnog suda od dana 25.9.2024. godine u pobijanom dijelu doneseno bez valjanog obrazloženja, jer sud je naveo jedino da je Stečajni vjerovnik član društva koji je društvu dao zajam; to samo po sebi ne znači da se radi o zajmu koji nadomješta kapital. Pobijano rješenje doneseno je uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, bez utvrđivanja relevantnog činjeničnog stanja.

Stečajni vjerovnik ukazuje kako postupanje prvostupanjskog suda opisano u ovoj žalbi predstavlja opasnost za pravnu sigurnost, jer mu je arbitrarnom odlukom onemogućeno sudjelovanje i ostvarenje tražbine u stečajnom postupku. Naime, ukoliko je stečajni sud uopće nadležan odbaciti tražbinu Stečajnog vjerovnika u predmetnom slučaju, tada je dužan prethodno utvrditi i činjenice koje su odlučne da bi uopće mogao cijiniti da li se ta tražbina treba odbaciti ili ne; drugim riječima, kojem isplatnom redu pripada prijavljena tražbina. U protivnom, sudbina vjerovnika u stečajnom postupku odnosno mogućnost naplate vjerovnika u stečajnom postupku ovisi o proizvoljnim sugestijama stečajnih upravitelja koje, u konkretnom slučaju, nisu obrazložene.

Na temelju navoda stečajnog upravitelja sa str. 24. Izvješća stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima od 4.9.2024. godine – „stečajni upravitelj je mišljenja kako se radi o tražbini nižeg isplatog reda koji bi sud rješenjem trebao odbaciti“ - stečajni sudac je, bez ikakve kontrole zakonitosti takvog mišljenja stečajnog upravitelja, donio pobijano rješenje, „jer sud u stečajnom postupku ne odlučuje o osnovanosti prijavljene tražbine...“.

Međutim, sud je ovlašten i dužan nadzirati rad stečajnog upravitelja i davati mu obvezne upute, primjenom odredbe članka 76. st. 1. t. 3. SZ i odredbe članka 90. st. 1. SZ. U slučaju da sud ove svoje ovlasti i obveze nadzora nad radom stečajnog upravitelja ne provodi, a na što citirani dio obrazloženja pobijanog rješenja nedvojbeno ukazuje, onda u stečajnom postupku ne postoji kontrola mišljenja stečajnog upravitelja (neobrazloženih), a koja mogu bitno utjecati kako na tijek stečajnog postupka, tako i na štetu koja nepravilnim i nezakonitim radom stečajnog upravitelja može biti prouzrokovana ne samo pojedinom stečajnom vjerovniku, već se može reflektirati i na prava preostalih vjerovnika u stečajnom postupku.

Takvim postupanjem tijela stečajnog postupka – stečajnog upravitelja i stečajnog suca – Stečajnom vjerovniku je povrijeđeno Ustavom zajamčeno pravo iz odredbe članka 29. Ustava Republike Hrvatske - *svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku*

odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela. Pojam „pravično“ iz odredbe članka 29. Ustava Republike Hrvatske nužno supsumira pojam „obrazloženo“, pa stoga ovakva neobrazložena i pogrešna odluka vrijeđa ustavno pravo Stečajnog vjerovnika na pravično suđenje.

7. Slijedom navedenog, Stečajni upravitelj predlaže da nadležni drugostupanjski sud, nakon provedenog postupka, donese rješenje kojim se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl. br. St-225/2024 od dana 25.9.2024. godine u pobijanom dijelu ukida.

HUBER & ELMWOOD d.o.o.
po punomoćniku: